

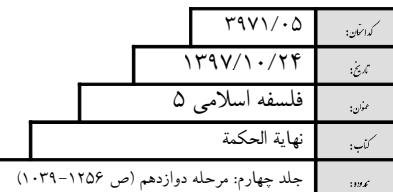
امتحانات متمرکز تكميلي (سطح ۳)

ساعتیکمین ۹۰ دقیقه | صفحه ۱۰ | تاریخ ۱۴ | مدت زمانی:

نحوه بروز	نحوه عدود	شناختن صفحه اول

نیمسال اول ۹۷-۹۸
رشته فلسفه ورودی عصر

مهر مدرسه

نام و نام خانوادگی: ..... که لفظی: ..... شرکت: ..... درجه علمی: ..... آستان: .....

.۰/۵

۱- گزینه صحیح را در مورد «برهان وجوب و امکان» مشخص کنید. ص ۱۰۵۴ (امتحانات نیمسال دوم ۹۲-۹۱)

- الف. برهان این است و مفید یقین نیست.
- ب. برهان لئی است و مفید یقین است.
- ج. برهان این است و مفید یقین است.
- د. همان برهان صدیقین است.

.۰/۵

۲- کدام یک از گزینه‌های زیر بیانگر دیدگاه «کرامیه» راجع به صفات خداوند است؟ ص ۱۱۱۹ (امتحانات نیمسال دوم ۸۹-۹۰)

- الف. هذه الصفات زائدة على الذات لازمة لها قديمة بقدمها
- ب. هذه الصفات عين الذات و هي متراوفة بمعنى واحد
- ج. هذه الصفات زائدة حادثة
- د. نيابة الذات عن الصفات

.۰/۵

۳- کدام گزینه بیانگر مفهوم «عنایت» در فلسفه می‌باشد؟ ص ۱۱۲۸ (امتحانات نیمسال اول ۸۹-۹۰)

- الف. هي وجود الصور العقلية لجميع الموجودات فائقة عنه تعالى على سبيل الإبداع
- ب. هي كون الصور العلمية علة موجبة للمعلوم الذي هو الفعل
- ج. هو العلم الذاتي الذي لا ينفك عن الذات و مبدء للصفات
- د. هو الارادة لفاعل المختار و مشیته

.۰/۵

۴- منظور از «لازم» در عبارت «قدرته تعالى هي مبدئيته للايجاد و عليه لما سواه؛ و هي عين الذات المتعالية و لازم ذلك...» کدام است؟

- الف. دوام عالم طبیعت
- ب. دوام قدرت
- ج. دوام علم
- د. دوام فیض

.۰/۵

۵- کوتاهترین تقریر «برهان صدیقین» را نوشته، بفرمایید چرا این برهان را به این نام می‌نامند؟ ص ۱۰۴۳ - ۱/۵ نمره (امتحانات تكميلي نیمسال اول ۹۰-۹۱)

جواب: حقیقت وجود یا واجب بالذات است یا مستلزم واجب بالذات و هر کدام از دو شق باشد واجب الوجود بالذات اثبات می‌شود. (۱ نمره)

زیرا صدیقین خداوند را بدون واسطه می‌شناسند و این برهان نیز بدون واسطه غیر، خداوند را اثبات می‌کند [از لازمی به لازم دیگر می‌رسد]. (۰/۵ نمره)

۶- عبارت «فان المقدمة الفائلة: (إنَّ مَا لَا يخلو عن الحوادث فهو حادث) لا بينةٍ و لا مبنيةٍ و تغيير اعراض الجوهر عندهم غير ملازم لتغيير الجواهر الذي هو موضوعها نعم لو بنى على الحركة الجوهرية تمت المقدمة و نجحت الحجة» را توضیح داده، اشکال مطرح مربوط به کدام برهان از براهین اثبات واجب تعالی است؟ ص ۱۰۶۲ س ۳ و ص ۱۰۶۳ س ۱ - ۱/۵ نمره (امتحانات تكميلي نیمسال دوم ۹۴-۹۵)

.۰/۵

جواب:

اشکال مربوط به برهان از راه حدوث اجسام است برای اثبات واجب تعالی. (۰/۰ نمره) در این برهان مقدمه دو مش این است که «إنَّ مَا لَا يخلو عن الحوادث فهو حادث» [یا توجه به این مقدمه جسم که از حرکت و سکون که حادثند خالی نیست در نتیجه حادث است] این مقدمه نه بدیهی است و نه دلیلی بر آن اقامه شده است و تغییر اعراض به عقیده این گروه یعنی متكلمين ملازم با تغییر جوهر نیست. لکن اگر حرکت جوهری را بپذیریم و این برهان را بر اساس آن بنا کنیم مقدمه استدلال تمام است. (۱ نمره)

۷- مراد از عبارت «بسیط الحقيقة کل الاشياء و ليس بشيء منها» چیست؟ دلیل آن را بنویسید. ص ۱۰۸۳ س ۱ - ۵/۱ نمره (امتحانات تکمیلی)

۹۰-۹۱ و شهریور ۹۱-۹۲ (آزمون مدارج علمی آبان ۹۳) (آزمون مدارج علمی آبان ۹۴)

جواب: آنچه حقیقت ذاتش بسیط است کمال هر موجودی را واحد است یعنی کمالات موجودات را به نحو برتر در خود دارد، همان‌طور که علت واحد کمال معلوم است و در عین حال یک نحوه تباین که حمل شایع میان آن دو را ممتنع می‌سازد، با معلول خود دارد. (۷۵/۰ نمره)
دلیل این مطلب: هر امری که بسیط حقیقی باشد نمی‌تواند فاقد هیچ کمالی از کمالات باشد زیرا در این صورت مرکب از وجود و عدم خواهد بود، بنابر این بسیط الحقیقه کل الاشياء است. در عین نمی‌توان وجودهای ممکن را بر آن حمل نمود زیرا از آنجا که وجودهای امکانی مرکب از جهات نقص و کمال هستند، لازمه حمل آن‌ها بر بسیط الحقیقه، مرکب او خواهد بود. (۷۵/۰ نمره)

۸- صفات «ذات» و « فعل» چه تفاوتی دارند؟ برای صفات «حقیقیة ذات الاضافه» و «اضافیه» مثالی بزنید. ص ۱۱۱۰ س ۱ - ۵/۱ نمره

۹۰-۹۱ و شهریور ۹۱-۹۲ (آزمون مدارج علمی آبان ۹۳) (آزمون مدارج علمی آبان ۹۴)

صفات ذات، یعنی صفاتی که فرض ذات به تنهایی برای انتزاع آن‌ها کفایت می‌کند ولی صفات فعل صفاتی هستند که فرض آن‌ها منوط به غیر است، [و چون غیر واجب تعالی، هر چه هست فعل او است در نتیجه صفات فعل متزع از مقام فعل حق تعالی می‌باشد]. (۱ نمره) صفات اضافیه مانند عالمیت، قادریت، اما صفات حقیقیة ذات الاضافه مانند خالق و رازق (۰/۰ نمره)

۹۰-۹۱ و شهریور ۹۱-۹۲ (آزمون مدارج علمی آبان ۹۳) (آزمون مدارج علمی آبان ۹۴)

جواب: بله به یک لحظه می‌توان خداوند را فاعل تمام افعال دانست. بیان مطلب اینکه وجود معلول به نسبت علت، یک وجود رابط و غیر مستقل است. پس وجودات امکانی نسبت به وجود واجب بالذات روابط، و غیر مستقل از آن هستند؛ پس یک ذات واحد مستقل در وجود می‌باشد که مقوم این روابط است. پس تمام ذوات امکانی و صفات و افعالشان فعل آن هستند.

۹- آیا می‌توان خداوند متعال را فاعل تمام افعال دانست؟ پاسخ را توضیح دهید. ص ۱۱۶۹ و ۱۱۷۰ س ۱ - ۵/۱ نمره

۹۰-۹۱ و شهریور ۹۱-۹۲ (آزمون مدارج علمی آبان ۹۳) (آزمون مدارج علمی آبان ۹۴)

جواب: پاسخ صدر المتألهین: ألم و درد عبارت است از: «ادراك حضوري يك امر منافي عدمي» (یعنی با علمی که خود معلوم نزد عالم حاضر می‌گردد). و لذا نمی‌توان گفت هنگام احساس درد، دو چیز تحقق می‌یابد یکی جدا شدن اتصال اعضاء و دیگری صورت ذهنی آن، اما درد اگر چه نوعی ادراك است اماً از افراد عدم به شمار می‌آید و از طرفی اگر چه یک نوع عدم است اماً از نوعی ثبوت در حد ثبوت اعدام ملکات برخوردار است.

۱۰- جواب صدر المتألهین (۵) به اشکال مطرح شده در عبارت «إنَّ الْأَلْمَ مِنَ الْأَدْرَاكِ غَيْرُ تَفَرَّقُ الاتصالِ الْحَاصِلُ بِالقطعِ مثلاً، وَ هُوَ أَمْرٌ وَجُودٌ بِالْوَجْدَانِ؛ وَ يَنْتَقِضُ بِهِ قُولَهُمْ: إِنَّ الشَّرَّ بِالْأَذَّاتِ عَدْمٌ» را بنویسید. ص ۱۱۹۹ و ۱۲۰۰ و ۱۲۰۲ س ۱ - ۵/۱ نمره (امتحانات نیمسال دوم)

۹۰-۹۱ و شهریور ۹۱-۹۲ (آزمون مدارج علمی آبان ۹۳) (آزمون مدارج علمی آبان ۹۴)

جواب: پاسخ صدر المتألهین: ألم و درد عبارت است از: «ادراك حضوري يك امر منافي عدمي» (یعنی با علمی که خود معلوم نزد عالم حاضر می‌گردد). و لذا نمی‌توان گفت هنگام احساس درد، دو چیز تحقق می‌یابد یکی جدا شدن اتصال اعضاء و دیگری صورت ذهنی آن، اما درد اگر چه نوعی ادراك است اماً از افراد عدم به شمار می‌آید و از طرفی اگر چه یک نوع عدم است اماً از نوعی ثبوت در حد ثبوت اعدام ملکات برخوردار است.

۱۱- قاعدة «امکان اشرف» چیست و از نظر علامه (۵) مجرای آن کجا است؟ ص ۱۲۲۶ س ۶ - ۵/۱ نمره (امتحانات تکمیلی نیمسال اول)

۹۰-۹۱ و شهریور ۹۱-۹۲ (آزمون مدارج علمی آبان ۹۳) (آزمون مدارج علمی آبان ۹۴)

جواب: قاعدة امکان اشرف می‌گوید: هرگاه شیئی ممکن تحقق یابد که کمالات وجودیش کمتر از شیئی ممکن دیگر است، آن ممکن شریفتر باید پیش از آن موجود باشد بشرط اینکه هر دو تحت یک ماهیت نوعیه باشند. (۱ نمره) از نظر علامه (ره) این قاعدة تنها در مورد مجردات جاری می‌گردد و در مورد امور مادی این قاعدة جاری نیست. (۰/۵ نمره)

۱۲- موضوع بحث در عبارت «انَ الْوَجُودَاتِ الْأَمْكَانِيَّةِ مُنْقَطِعَةٌ مِنْ طَرْفِ الْبَدَائِيَّةِ، فَلَا مُوْجُودٌ قَبْلَهَا إِلَّا الْوَاجِبُ تَعْالَى وَ الزَّمَانُ ذَاهِبٌ مِنَ الْجَانِبِينِ إِلَى غَيْرِ النَّهَايَةِ وَ صَدْرِهِ خَالٍ عَنِ الْعَالَمِ، وَ ذَيْلِهِ مُشْغُولٌ بِظَرْفِ لَهُ». چیست؟ و پاسخ مرحوم علامه (۵) به این ادعا را بنویسید. ص ۱۲۵۱ س ۲ تا ۱۰ - ۵/۱ نمره (امتحانات تکمیلی نیمسال دوم)

۹۰-۹۱ و شهریور ۹۱-۹۲ (آزمون مدارج علمی آبان ۹۳) (آزمون مدارج علمی آبان ۹۴)

جواب: محل بحث: دیدگاه متکلمان مبنی بر حدوث زمانی عالم. (۰/۵ نمره)
[ادعای مطرح شده: موجودات امکانی از جانب ابتدا منقطع و متناهی‌اند، زیرا قبل از آن‌ها واجب الوجود وجود دارد. اما زمان از دو طرف ابتدا و انتهای بی‌نهایت است و در بخشی از ابتدای آن، عالم موجود است. یعنی زمانی بوده که عالم نبوده و سپس عالم ایجاد شده است.]

نقد مرحوم علامه: ۱. زمان، ممکن الوجود و مخلوق واجب تعالی و جزئی از عالم است. غیر از واجب الوجود و فعل او، چیز دیگری نیست که آن چیز به عنوان ظرف باشد و عالم در آن‌ها ظرف نباشد. ۲. نامتناهی دانستن زمان در جانب ابتدا، به اعتقاد متکلمان با استحاله قدیم زمانی در تناقض است. ۳. نامتناهی بودن زمان، ملازم با قدیم بودن عالم است و با اعتقاد متکلمان به حدوث زمانی عالم، در تناقض است. زیرا زمان، کم عارض بر حرکت است و حرکت قائم به جسم است. عدم تناهی زمان مستلزم عدم تناهی اجسام و عدم تناهی اجسام به معنای قدیم بودن عالم است. (۱ نمره)